

Медіапедагогіка в дитячому садку: як формувати основи медіаграмотності в дітей і дорослих

Медіаграмотність — одна з якостей сучасної особистості. Її формувати потрібно не лише в дітей, а й у педагогів.

Уявити сучасну дитину, яка не взаємодіє з різними інформаційними технологіями, неможливо. Однак потік інформації не завжди корисний, а інколи навіть шкідливий. Тому вже з дошкільного віку потрібно формувати в дітей медіаграмотність. Але для цього педагоги мають уміти застосовувати інформаційно-комунікаційні технології. Тож у дитячому садку ми провели моніторинг медіаграмотності вихователів і за його результатами розпочали удосконалювати їхню ІК-компетентність.

Лего-конструктор, діафільми та комікси можуть бути першими сходинками до розвитку критичного мислення.

Формування культури взаємодії з медіа, критичного мислення, здатності інтерпретувати, аналізувати й оцінювати медіатекст — такими навичками медіаграмотності часом не володіють і дорослі споживачі мас-медіа. Тож таке завдання, як навчання медіаграмотності дітей дошкільного віку (від трьох до шести років), виглядає непростим.

На заняттях із розвитку мовлення вихованці за допомогою лего-конструктора можуть створювати об'єкти, які потім використовувати для розроблення власних діафільмів.

Також у рамках програми медіаосвіти для дошкільнят можна проводити веб-квести — свого роду інтерактивна подорож у просторах інтернету. Вихователь відповідно до теми заняття може підбирати цікаві інтернет-сторінки й разом із дітьми переходить від однієї до іншої, виконуючи при цьому необхідні завдання: прикрасити тварину онлайн, натиснути на кольорові фігури тощо. Саме ця форма роботи найближче відноситься до медіаосвіти, тому що може навчити і дорослих, і дітей шукати в інтернеті якісні продукти, які можна переглянути шляхом нескладної комбінації дій. А то, як правило, мишка рожевого кольору сприймається як іграшка, й діє інша, неправильна інтерпретація.

Шведський досвід упровадження медіаосвіти

Працюючи з інформацією, у шведській школі застосовують ERA-модель, яка розшифровується наступним чином:

Е — треба спочатку дати дитині приблизно одну хвилину, щоб вона мала змогу подумати над питанням;

Р — потім запропонувати в парах обговорити, що вони думають із цього приводу;

А — дати охочим можливість виступити з цього питання. Якщо дитина не може дати відповідь, то каже «пас» і передає питання іншій.

Дитині дадуть можливість почути інші думки. І що обов'язково, вона має пояснити, чому не захотіла висловитися. Якщо ж у жодній парі не змогли відшукати правильної відповіді, то намагаються колективно відповісти на всі питання.

Застосування ЕРА-моделі — це приклад організації роботи в класі: спочатку озвучуємо факт, потім пропонуємо пояснити: “Чому?”, після чого разом шукаємо відповідь. В основі всіх завдань лежить підручник.

Багато завдань включають роботу з газетами. Наприклад, дітям пропонують зробити добірки статей із різних тем. Після завершення роботи — колективне обговорення. При цьому головне, щоб дитина відчула, як та чи інша інформація стосується її особисто, її родини, міста, країни, всього світу.

В початковій школі в рамках програми медіаосвіти також діють принципи «новина тижня» та «новинна грамотність». Останній означає, що після декодування інформації дитина має обов'язково озвучити аргументи за і проти й самостійно зробити висновки.

Алгоритм роботи над «новиною тижня» такий: учень упродовж тижня переглядає перші шпальти газет, обирає найважливішу новину (можна її вирізати й наклеїти на стіну), потім письмово переказує, ілюструє й нарешті презентує в класі, аргументуючи: чому саме ця новина є найважливішою.

Цей матеріал було підготовлено в рамках Програми міжредакційних обмінів за підтримки міжнародного медіа-проекту MyMedia.